REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lessner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 10 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 bani

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese luni 12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Têrgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése luni 10 cor., pe trei luni 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése luni 12 cor., pe trei luni 6 cor. Un esemplar 10 bani. — Atât abonamentele cât și insertiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 249. **Brașov, Joi 11 (24) Noemvrie.** **1904.**

Crisa și agitațiunea maghiară.

Intre acei membrii ai partidului guvernamental maghiar, carĭ, din incidentul atentatului sĕvîrșit Vinerea trecută de contele Tisza în contra regulamentului camerei, au eșit până acuma din acest partid, se află și contele Iuliu Andrassy și Coloman Szell.

Acești doi bărbați de stat mai cu greutate din clubul liberal nu se mulțumesc însĕ numai cu simpla secesiune, ci sunt deciși a-șĭ depune chiar și mandatul de deputat, ceeace însémnă, că deocamdată simt necesitatea de a se da la o parte, ținêndu-se reservațĭ față de acțiunile politice. Iuliu Andrassy, fost ministru *a latere*, se dice, că s'a decis a face pasul amintit, fiind-că e de părere, că contele Tisza deși, după credința lui, are cele mai bune intențiunĭ, n'a fost norocos în alegerea timpului și în metodul pentru esecutarea acțiunei sale. Se teme decĭ, că procederea lui Tisza va avé grave consecvențe.

Am primit impresiunea — adause contele Andrassy — că țera séu cel puțin partea covêrșitóre a opiniunei publice doresce și pretinde întrebuințarea forței. De aceea mĕ simt isolat și nu vreau sĕ iau asupră-mĭ nicĭ un fel de rĕspundere.

Cam tot în acest sens sĕ se fi pronunțat și Coloman Szell.

Décă într'adevĕr Andrassy a rostit cuvintele de mai sus orĭ nu, ele sunt și rĕmân caracteristice pentru situațiunea creată prin debutul lui Tisza în manifestarea „mânei tarĭ“.

In adevĕr, după concentrarea și solidarisarea tuturor fracțiunilor opoziționale în lupta contra guvernului Tisza, desfășurarea crisei actuale atârnă de-acolo, cum și pe ce parte se va pronunța majoritatea poporului maghiar: pentru întrebuințarea forței, cum cere partidul guvernului, séu pentru restabilirea stărei de mai 'nainte și delăturarea experimentului tiszaist, cum cere oposiția?

Ministrul-președinte Tisza, căruia tótă lumea îi atribue adĭ un estra-ordinar talent de agitator, a inaugurat—în adunarea poporală de Duminecă din Budapesta, unde șĭ-a ridicat vocea, dând alarm și vrênd a ațîța țera întrégă în contra opoziționei,—campania „mânei tarĭ“, care tinde a ferici țera cu forța, fără de a mai ține sémă de forme și de legĭ.

Ce-i drept, abia au trecut cincĭ dile de la închiderea dietei; cu tóte acestea ni-se pare până acum prea neînsemnat echoul ce l'a avut în provincie aplicarea forței și justificarea ei în meetingul de la Budapesta.

Nu ne îndoim, că s'au dat ordine fișpanilor pretutindenĭ sĕ aranjeze manifestațiunĭ de aprobare și de încredere față cu guvernul, prin comitate. Până acuma însé abia s'au trimis câte-va adrese telegrafice de prin comitate în ajutorul guvernului, pe când foile opoziționale sunt cu mult mai bogate în reproducerea de adrese și telegrame de aderare la alianța opozițională.

Se asigură însĕ, că din partea guvernului tóte sunt puse la cale pentru-ca plebiscitul maghiar, jidano-maghiar și maghiaron sĕ iasă în favorul forței. Chiar și miniștri, se dice, vor merge în cercurile lor electorale, ca sĕ agite poporul și nu ne îndoim, că se va face încă prea mult în direcția acésta; pentru ceea ce garantézá în destul talentul de agitator al ministrului președinte.

Oposiția aliată maghiară, firește, nu va sta nicĭ ea cu mânile în sîn. S'a și pus pe lucru și se laudă și se felicită de pe acuma, că, fiind solidară și pe timpul când eventual se vor ține alegerile dietale, prin însușĭ faptul că nu se vor mai combate cendidații opoziționalĭ între ei, ea va câștiga de la guvernamentalĭ nu mai puțin de 30—40 mandate.

Pentru moment oposițiunea aliată are vre-o 160 de membri și se mângăie că și cei 20, carĭ au părăsit până acuma partidul liberal, vor sprijini contra-acțiunea ei.

In tóte socotelile acestea figurézá numai elementul domnitor cu parasiții lui. Naționalitățile par'că nicĭ n'ar mai fi. Deputații sașĭ, carĭ singuri mai aveau aerul de a representa pe acésta mică naționalitate, stau înăbușițĭ în atmosfera absolutistă a liberalilor lui Tisza și de când a isbucnit crisa par-că s'au cufundat în Dunăre.

Nu e vorbă de naționalitățĭ, fiind-că ele nu sunt în dietă, ér în afară de dietă nu sciu sĕ fie solidare nicĭ ca ai lui Tisza, nicĭ ca ai lui Kossuth și Apponyi. Și totușĭ ce rol colosal n'ar avea naționalitățile în aceste momente!

Ce ocasiune splendidă nu li s'ar da de a dovedi, că și într'o taberă și în cealaltă maghiară sunt culpabilii stărilor triste de față, că și unii și alții le-au creat numai și numai prin întrebuințarea forței și prin călcarea și disprețuirea legei și a dreptului.

Óre crudul destin va condamna și de astă-dată naționalitățile sĕ servéscă mai mult ca material de esploatare pentru eroii maghiarĭ ai principiului forței? Cum s'ar potrivi acésta cu dispoziția lor în urma tractării, ce o întîmpină de la acest guvern în causa școlelor?

Brașov, 10 (23) Noemvrie.

Corpurile legiuitóre române sunt convocate în sesiune ordinară pentru diua de 15 Noemvrie v. a. c.

Crisă ministerială în România. Diarului „P. L.“ i-se depeșézá din Bucuresci cu data de 21 Noemvrie: „Crisa de cabinet anunțată deja, a isbucnit prin demisionarea ministrului de interne B. *Lascar*. Lascar, după ce și-a înaintat ministrului președinte dimisia, a plecat la Sinaia, unde se vor face probabil încercărĭ de a-l determina sĕ revină asupra hotărîrei sale. Lascar a fost unul din stâlpii cabinetului *Sturdza* și retragerea lui alterézá în mod însemnat acest cabinet. Se svonesce și de dimisia ministrului de justiție *Gianni*, unul din amicii cei mai intimĭ ai lui Sturdza, fapt, căruia Gianni are sĕ mulțumescă portofoliul dobêndit, fără sĕ fi fost mai nainte deputat, séu sĕ fi desfășurat vr'o activitate parlamentară. Momentan nu se póte prevedé, ce consecență vor avé aceste demisionărĭ. Depinde mult de la aceea, décă Lascar va puté fi determinat sĕ rĕmână.“

Adunărĭ săsescĭ contra proiectului Berzeviczy. Comitetul cercual săsesc al Sibiiului a decis în ședința sa de Lunĭ, a convoca pe alegĕtorii dietalĭ din cele două cercurĭ electorale ale Sibiiului la o întrunire, cu scop de a protesta contra proiectului Berzeviczy și de a esprima deputaților sașĭ încredere pentru acțiunea inițiată din partea lor contra proiectului despre reforma învĕțămêntului primar.

...„In dóga Poloniei.“

Un amic al foiei nóstre din Bănat face următórele contemplărĭ cu privire la situațiunea actuală politică din Ungaria:

Timișora, 21 Noemvrie n.

Intre numĕrósele „enunciațiunĭ“ ce le făcu în timpul mai recent primul-ministru al Ungariei, fiiul „energicului“ sĕu tată deja adormit în Domnul, a fost și una care dicea la adresa oposiției: *„Voi aduceți țera în dóga Poloniei!“*

Nu sciu, décă s'au rostit aceste cuvinte în adevĕr orĭ ba, căcĭ cu urechile mele nu le-am audit, dér de cetit le-am cetit, chiar într'o foiă guvernamentală.

Așa e! am esclamat eu în mine, când le-am cetit. Asta e drept și adevĕrat. Dér ca sĕ fie enunciațiunea de-odată și un adevĕr necontestabil, ar trebui, după părerea mea, ca cuvêntul *„voi“* sĕ fie înlocuit prin cuvêntul *„noi“*, căcĭ numai așa are înțeles.

Nimenĭ, nicĭ măcar diarele de cel mai greu calibru „patriotic“, nu a dat atențiune acestei enunciărĭ și nicĭ nu a aprețiat'o. Póte că și d'aceea nu, pentrucă faptele, în deosebĭ cele petrecute în nóptea de la 18 spre 19 ale curentei în dietă — vorbesc de sine.

Nu voesc nicĭ eu sĕ aprețiez acéstă „enunciațiune“, dér țin ca sĕ fie înregistrată în venerabila „Gazetă“ pentru posteritate.

D'aci încolo și față de starea în care se află parlamentarismul actual al Ungariei, cred că fie-care Român cu consciință curată, patriot adevĕrat și om serios din Ungaria, trebue sĕ cugete și sĕ-șĭ dică, deși cu durere în sufletul sĕu: „Dómne, ție-țĭ mulțămim, că nu suntem între ei, decĭ nicĭ părtașĭ la ilegalitățile lor și la sinuciderea lor — nu suntem.“

Am voit și voim, cu tótă bunăvoința și in tótă sinceritatea, sĕ-i luminăm, sĕ-i scótem din rĕtăcirea négră în care se află, sĕ resfirăm temerile și fantómele lor nebasate și închipuite, și sĕ le băgăm minte în cap, — dér nu e nicĭ-decum cu putință.

Ei ne-au esclus din parlamentul, care acum a devenit esclusiv al lor, căcĭ nu ne recunosc nicĭ măcar ca naționalitate, necum ca națiune română în regat.

Ei au ocupat tótă puterea în stat și au abusat de dênsa: șĭ-au făcut, legĭ sieșĭ ca sĕ se sinucidă prin ele; șĭ-au format, ei de ei, și cu abatere de la principiile dreptului public de stat, un concept de „patriotism“, care nu este patriotism genuin, ci este o minciună încornanată.

Și la urmă au mai enunțat și dogma, tot așa de mincinósă, că numai ei sunt „elementul constituitor de stat“, prin urmare numai ei au dreptul de a dirigui statul și destinele tuturora.

Ei bine, trebuia sĕ rĕspundem noi Românii, prin abstinența și prin neparticiparea nóstră la tóte acestea. Noi scim și vedem cu ochii, că faptul real și necontestabil în regat, este de tot altul. Noi scim că bunul Dumnedeu, când a întemeiat și creat statul ungar, nu fără temeiŭ l'a alcătuit din diferite naționalitățĭ, și că acelașĭ Dumnedeu nu numai ca din întêmplare a presărat elementul maghiar cu popor român și cu elemente de alte rasse, ci cu intențiune și cu scop a făcut'o acésta. Sciind astea, credem, că décă elementele amintite s'ar bucura de drepturile lor legale și naturale în stat, întocmai precum concurg ele cu sudórea, avutul și sângele lor la apĕrarea și susținerea lui, atuncĭ multe elemente turbulente, carĭ n'ar trebui sĕ aibă loc în dietă, ar fi înlocuite prin ómenĭ serioșĭ și liniștițĭ, prin patrioțĭ adevĕrațĭ, ér țera însașĭ n'ar fi în pericol a ajunge în „dóga Poloniei“, séu într'o dógă dóră și mai rea.

Pururea ne-au dis cei de la cârma statului, că naționalitățile sunt „inimicii“, ele sunt periculóse etc. etc. Ĕtă acum probă și dovadă eclatantă, că nu „inimicii internĭ“, ci tocmai „amicii“, „patrioții“ get-beget sunt carĭ amenință parlamentarismul, țera, ba 'chiar însașĭ „națiunea“ unguréscă în temeliile sale!

Situațiunea politică ungară.

In țera întrégă se vorbesce și se discută adĭ fórte mult asupra situațiunei create prin votul de Vinerĭ séra al majorității guvernamentale. Și nu e mirare, décă în ast-fel de împrejurărĭ se colportézá fel de fel de faime basate pe presupunerĭ și combinațiunĭ. Așa, de pildă, s'a rĕspândit erĭ svonul, că ministrul de justiție *Plosz* șĭ-ar fi dat dimisia și că însușĭ contele Tisza ar fi declarat într'un cerc intim, că nu crede sĕ se mai pótă ține mult timp la guvern.

Scirile de acest fel sunt însĕ numai pure combinațiunĭ. In situațiunea actuală membrii cabinetului sunt solidarĭ și în stadiul actual al evenimentelor e absolut esclusă o crisă parțială de cabinet.

Asupra unui lucru nu mai încape totușĭ discuție. Acele elemente din sînul partidului guvernamental, carĭ nu prea sunt devotate persónei și principiilor ministrului președinte Tisza, încep a-se înstrăina de el și a-șĭ mărturisi pe față înstrăinarea prin repășirea din clubul liberal. Până acum șĭ-au dat dimisia din partid nu mai puțin de *16 deputațĭ*, între carĭ e și contele Ales. *Karolyi*, șeful agrarianilor. Se asigură, apoi, că Coloman *Szell* îșĭ va depune mandatul, dér că va declara, că prin acésta nu vré sĕ ia poziție contra lui Tisza, ci vré numai sĕ rĕmână consequent atitudinei sale, care nu se unesce cu procedeurile forțate.

Despre *planurile guvernului* nu se scie nimic positiv. Un ḑiar vienes, care adese-orî primesce informațiunî din cercurile guvernului ungar spune, că Tisza va deschide proxima sesiune dietală la 8 séu 9 Decemvrie. El e pregătit și se aștéptă la scene tumultuóse în parlament, dér convocarea din nou a dietei nu o va face cu alt scop, decât a i-se vota indemnitatea budgetară pe primele lunî ale anului viitor, eventual și proiectul de recruțî pe 1905. Deóre-ce atât indemnitatea, cât și recruțiî ar urma se se voteze pe basa așa numitei *lex Daniel*, Tisza crede, că resolvirea acestor proiecte nu va întîmpina piedecî prea marî. In aceeașî scurtă sesiune Tisza ar face se se voteze și propunerea sa referitóre la alegerea comisiunei de 21 pentru pregătirea proiectului de revisuire definitivă a regulamentului. Tóte aceste are de gând se le facă Tisza până la 15 Ianuarie viitor. Décă și la desbaterea proiectelor amintite camera nu va fi scutită de scene turbulente, în Febr. Tisza *va disolva dieta*, ér nouĕle alegerî generale dietale vor urma se se facă în Martie.

Intr'aceea atât guvernul, cât și oposiția își comandă în provincie adrese de aderență. Ḑilnic sosesc la biroul clubului liberal și la cluburile oposiționale din Budapesta telegrame de încuragiare și aderență.

După o scire mai nouă, contele *Tisza* ar fi decis, ca dimpreună cu alțî membri din cabinet, se facă escursiunî în întréga țéră și se țină discursurî în carî se dea sémă despre activitatea sa politică. Așa făcuse pe vremurî și ministrul președinte englez Chamberlain, când simțise, că i-se clatină terenul sub picióre. Ar fi interesant se vedem pe contele Tisza umblând prin țéră cu jalba în proțap contra oposițiunei aliate, pentru a face propagandă șie-șî și a-se asigura de voturile alegĕtorilor la proximele alegerî.

Din „Reichsrat"-ul austriac.

Am amintit despre declarația ministrului președinte austriac Dr. *Koerber* în afacerea cunoscutelor evenimente tumultuóse de la Innsbruck. Asupra desbaterei, ce s'a încins în urma acestei declarațiî în ședința de la 18 Noemvrie a „Reichsrath"-ului, trebue se revenim, fiind-că presentă unele momente grave.

Deputatul contele *Sternberg* (ceh-feudal) a ḑis între altele urmĕtórele:

„Ministrul președinte a ḑis erî, că în istoria Germanilor se află firul de aur al sforțărilor necurmate de a conserva și a duce la înflorire imperiul. Cu declarația acésta oratorul nu póte fi de acord. Din contră, politica Germanilor în ultimii 20 de ani a dovedit, că *Germanii nu urmăresc o politică de stat, ci o politică de rassă* și jertfesc interesele statului pentru interesele propriei lor rasse.

„Cea mai bună dovadă pentru politica de rassă a Germanilor, este atitudinea lor la Innsbruck. Concepția Germanilor, că studențiî negermanî trebue se stea cu mânile în sîn, când Germanii îi iau la bătaie, este fórte ciudată; oratorul însĕ găsesce, că nu e decât firesc, ca cel ce este atacat cu bâta, se se apere cu o armă și mai strașnică. Ceea ce au făcut Italienii în Innsbruck, n'a fost decât *legitimă apĕrare*.

„Ordinațiunile referitóre la limbă au fost póte prea aspre, și mai bine era décă se evitau. Séu póte nu este o rigóre escesivă, a impune ómenilor în vîrstă, se învețe o limbă, care nu e tocmai ușóră de ințeles?

„De altmintrea acésta este o cestiune de pâne a profesorilor și advocaților, carî nu vréu se învețe o limbă nouă, o cestiune, care n'are alt scop, decât căpătuirea studenților, carî n'au învĕțat nimica. Peste tot, în camera acésta întréga politică nu este decât o politică studențéscă.

Egala îndreptățire a naționalităților în Austria este un postulat, peste care nu se póte trece așa ușor... Erórea politicei Cehilor tinerî nu residă în obstrucțiune, ci în faptul, că forțele clubului Cehilor nu stau nicî în proporție cu postulatele lor. *Numai intórcerea la principiul solidarității póte se readucă națiunei cehice posiția de care are necesitate, décă vré se ajungă ceva în statul austriac. Solidaritatea cu ceilalțî Slavî, și în prima linie cu Polonii, trebue se devină o axiomă a politicei Cehilor*".

Oratorul discută apoi casul *Wallburg*. Se admitem — ḑice contele — că *Wallburg* și sora sa *Simic* sunt copii nelegitimî, nobilimea însĕ are un deosebit respect pentru sânge, credênd că în sângele ce curge în vinele cuiva, se sintetiséză întregul farmec și întréga strălucire a trecutului.

„Décă însĕ purtătorii acestui sânge nu respectéză propriul lor sânge și lasă se fie călcat în noroiŭ, atuncî cum pot aștepta se fie respectat de alțiî? Nevasta unui ofițer de gardă a stat 14 ḑile în arest cu o hóță ordinară, fiind-că a intentat un proces civil archiducelui *Rainer*, ér soțul eî a fost isgonit din gardă. Cum se aibă poporul încredere în drept și lege, când pe la judecătorii bâjbăe de certificate de botez și căsĕtorie false, carî au fost falsificate de domnii prea înalțî (Archiducî).

„Décă se obiectéză, că acel mare domn este un moșneag ramolit, el are un mareșal de curte, care este responsabil pentru asemenea fapte necualificabile. Lucrurile de necredut, ce se petrec la curte, casul Dr. *Bachrach*, *Mattasich* etc. nu sunt esemple bune pentru popor. Cerem de la ministrul președinte se ne ocrotéscă de *atentatele criminale, ce se fac asupra onórei și libertății nóstre din partea Curții...* Cât timp voiŭ avé o picătură de sânge albastru în vinele mele, voiŭ lupta pentru dreptul desconsiderat de Curte.

„Impotriva unor asemenea întîmplărî nu esistă decât un remediu: comisiunea parlamentară de investigație... Décă am alege o asemenea comisiune și comisiunea acésta n'ar avé altă problemă, decât publicarea infracțiunilor de drept sĕvîrșite de acești feciorî cu ósele moi, și atâta ar fi suficient pentru a ridica vechea nóstră Austrie. Esemplul rĕu vine de sus."

Pentru espresiunile insultătóre față cu Archiducii și pe carî „N. Fr. Pr." de frica censurei nicî nu le-a reprodus tóte — președintele a chiemat la ordine pe contele Sternberg.

„Bismarck-ul maghiar".

Ḑiarul ultra-șovinist „*Magyar Szó*", care ḑilnic combate viu *pentru politica tiszaistă*, publică în numĕrul sĕu de la 22 Noemvrie un articol de propagandă, în care încércă se justifice cea mai nouă lovitură a contelui Tisza, pe care-l numesce *Bismarck-ul maghiar*.

Intre altele spune, că dinastia habsburgică vede acum cât de greșită a fost politica eî timp de 400 de anî și décă ar mai urma pe calea din trecut, și-ar pierde tronul. Vĕḑênd dinastia, că aḑî mâne, prin luptele de naționalitate, Austria are se se dismembreze, începe se caute sprijin în Ungaria, întărind *hegemonia maghiară*.

Maghiarul — ḑice „M. Sz." — n'are rudenii de sânge în afară ca Nĕmțul, Slovacul, Valahul, Sêrbul, Rutênul, Italianul, Croatul și Polonul. Prin urmare numai pe el (Maghiarul) se póte rĕzima dinastia. Aicî zace causa pentru care dinastia s'a învoit se se maghiariseze armata, și tot aicî este a-se căuta motivul pentru care dinastia este învoită cu maghiarisarea naționalităților. O singură condiție a pus însĕ: se fim o țéră unitară, puternică și solidă basa creărei intorsăturei celei marî.

Apoi continuă așa:

„Etă esplicarea hotărîrei lui Tisza. El vré se creeze basa pentru noua rênduială, chemată a face o mare și puternică Ungarie. Vré se creeze *imperialismul maghiar*, și vré se scótă și din pămênt pe cele 30 milióne de Maghiarî, cu carî se reînvieze din nou imperiul lui Matia și al lui Ludovic cel Mare.

„Tisza este cel ce vré se creeze unitatea maghiară, dinastia maghiară. Orî îî va succede lui acésta, orî va cade în cursele ce i-le pun trădătorii și egoiștiî. El însĕ va merge înainte pe calea apucată..."

Mai frumos e, că cei de la „M. Sz." cred ceea-ce spun.

Rĕsboiul ruso-japones.

Despre situațiunea la *Port-Arthur* n'au sosit în ḑilele din urmă scirî mai de sémă.

Din *Dalny* se anunță, că la 18 și 19 Noemvrie Japonesii au reînceput érășî atacul general contra fortăreței. După o depeșă din Cifu însĕ, nu e vorba de un atac general, ci numai de sosirea unor trupe nóuĕ de întărire, cu carî Japonesii vréu se-șî încerce din nou norocul.

La *Mukden* se crede, că garnisóna din Port-Arthur va resista până la fine. Chiar și în casul când Japonesilor li-ar succede a cuceri forturile din împrejurimea orașului, Rușilor le rĕmân forturile de pe malul mării, din carî pot se resiste cu succes până la sosirea flotei din Baltica.

La festivitatea aniversării fondărei academiei de marină din Petersburg, ținută la 20 Noemvrie, s'a cetit telegrama de felicitare a contra amiralului *Grigorovicî* de la Port-Arthur în care acesta ḑice:

„Toțî ne aflăm bine, curagiul nostru n'a scăḑut și suntem convinșî, că cu ajutorul lui Dumneḑeu vom resista asediului, ținênd cetatea spre bucuria domnitorului nostru."

In *Manciuria* domnesce încă liniște relativă. După ultimile scirî, un caracter mai viu au luat numai luptele de recunóscere. O luptă mai violentă a avut loc la colina *Putilov* pe care o atacară din nou Japonesii, dér au fost respinșî cu pierderî însemnate.

Corespondentul ḑiarului „Brsevija Vjedomosti" telegrafiéză din Mukden, că lupta de artilerie începută la 17 l. c. a încetat cu totul.

Ultimele scirî despre atitudinea fronturilor dușmane, carî își stau față în față la rîul Saho, sunt de natură pacînică, deși în unele puncte distanța detașamentelor inimice e redusă la 400 pașî.

Causa acestui fenomen cam ciudat între doi beligeranțî, carî se luptă pe viĕță și mórte, se esplică în mare parte prin faptul, că clima aspră, care domnéză în Manciuria, necesitéză deopotrivă și pe Rușî și pe Japonesî se nu-șî părăséscă întăriturile și ascunḑĕtórele lor, pregătite mai 'nainte.

In casul, că unul dintre beligeranțî ar intenționa se-l atace pe celălalt, el ar trebui mai întâiŭ se-șî părăséscă întăriturile, unde e scutit contra frigului, avênd lemne și îmbrăcăminte caldă la disposiție, ér în decursul înaintării contra dușmanului ar trebui se-șî facă nouĕ întăriturî în pămênt, pentru a se scuti contra focului dușmanului. Acésta însĕ e actualmente imposibil, deórece pămêntul e atât de tare în urma înghețului, încât nu se pot face săpăturî.

Frigul acesta se resfrânge însĕ și asupra manuării armelor. Cu degete înghețate nu prea poțî umplé pușca și țintirea e fórte îngreunată. Aprovisionarea cu apă e deja îngreunată în lagĕr, fiind apa înghețată. In casul părăsirii lagĕrului, ea devine însĕ și mai anevoiósă. Apa înghéță în bidónele ce le pórtă soldații cu ei. In casul unui atac, primul lucru pe care-l cere un rănit e apa, căcî ranele causéză marî arsurî. In casul acesta însĕ dorința rănitului nu se póte împlini din lipsa de apă. Las că nicî ranele nu se pot spăla și astfel răniții sunt espușî la cele mai crâncene chinurî.

Sunt dér momente importante de natură umanitară, la mijloc, carî stau mai presus de voința conducĕtorilor armatelor și carî în asemenea casurî au drept urmare încetarea ostilităților.

*

Despre *aprovisionarea armatei rusescî*, s'a pronunțat în chipul următor intendantul șef al armatei lui *Kuropatkin* către corespondentul ḑiarului „Ruskoje Slovo":

Trupele primesc ḑilnic pâne próspĕtă și numai în timpul operațiunilor sunt silite a-se mulțumi cu pesmețî. De carne

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

The Raven.[1])

(Corbul).

In numĕrul din 29 Ian. 1845 al ḑiarului *Evening Mirror* a apărut o poesie mai lungă, sub titlul *The Raven* și semnată „Quarles".

Acéstă poesie a fost cunoscută în curênd de întréga America.

Autorul: E. A. Poe, nenorocitul și impilatul „servitor al Musei" (cum se numesce el într'un loc) descoperit fiind de redactorul foii *The American Whig Review* (unde s'a publicat apoi „*Corbul*" cu subscrierea autorului), a fost viu felicitat de publicul cetitor.

Sórtea lui Poe a fost ironia sorții.

El muncise din anul 1827 (când își *publică juvenilile*) fără se fi fost aprețiat séu încuragiat de cineva.

[1]) Din o lucrare mai lungă, care o sĕ apară în curînd. (*Edgar Allan Poe*, de Emil Isac).

Și étă, *o poesie* îi împlinesce visul de a fi cunoscut. O poesie în care-și vĕrsă tot amarul sufletului sĕu îmbătrânit îi aduce aplausele nesfîrșite ale „flămânḑilor" cetitorî.

Ce ironie a sorții!

*

Poema *Corbul*[2]) (Scherro numesce romanță) nu e cunoscută publicului nostru. In limbile streine e tradusă.[3]) Astfel publicul cetitor al Europei culte cunósce calitățile eminente ce le are acéstă minunată creațiune poetică.

E. *Poe* a scris'o în catul al treilea al unui palat din bulevardul St. Nicholas în New-York, după părerea unui critic engles[4]), inspirat de o buhă.

[2]) The Raven and other Poems, published New-York and London, Nov. 1845.

[3]) Traducerî: în l. germ. de *Strodtmann, Niclas Müller' Ellen*; în l. francesă de *Charles Baudelaire, Mallarmé* (în prosă); în l. maghiară de *Szász Károly, Lévay József, Ferenczi Zoltan*. In numĕrul din 5 Oct. 1904 al diarului „Vremea" am cetit o traducere în prosă a d-lui Victor Anestin, e necorectă — transcrisă din Baudelaire.

[4]) I. Gailberth. (Post).

In ce privesce genesa poemei, suntem de acord cu Ingram,[5]) care susține că Poe a imitat poesia lui *A. Pike* (*Isadore* publ. *New Mirror*, 14 Oct. 1843) ub prietin al lui, membru în redacția unui ḑiar (Broadway Journal) la care lucra și el.

In adevĕr, décă vom analisa *Isadore* a lui Pike și vom asemăna-o cu *The Raven*, vom observa legăturile ce există între aceste două poesii. *Pike* descrie lamentația adresată iubitei mórte, ér *Poe* idealiséză persóna *ce nu póte exista* ca sĕ reiasă un relief al *iubitei care póte exista*. In *Isadore* refrenul e „forever Isadore"[6]), ér Poe a creat cunoscutul „nevermore".[7]) In celealalte părțî aceste douĕ opere sunt diverginte. Mai amintesce Ingram despre *Barnaby Rudge* a lui Dickens de unde luase Poe personificarea *Corbului*. Décă vom ceti criticele lui[8]) în carî se ocupă cu mult interes de marele romancier engles, nu-l vom contraḑice pe Ingram.

[5]) I. Ingram: E. A. Poe p. 225—227.

[6]) Pururea Isadore.

[7]) „Nicî odată".

[8]) *Criticisms*. Charles Dickens.

The Raven constă din 18 strofe. Fiecare strofă are 6 rîndurî. Ideia principală e variațiunea unui essai, pe care-l scrisese mai nainte.

In *Corbul* vibréză simțĕmintele vinovate ale unui amorosat părăsit, ale unui psiholog histeric, care prin lacrimile sale vede o pasĕre négră, un *corb* venit spre a-i îngâna la tóte întrebările cuvêntul „*nevermore*". Poetul ne pare un semidoct în poemă. In strofele dintâiŭ apare impresionist, un blând visător, care rĕsfoiesce cartea unei sciințe uitate. De odată însĕ acest idealist se preschimbă. Auḑind sgomote, ciocăiturî la ușa camerei, se ridică speriat de la masă, ér în capul lui vîjiesc diferite gândurî. — Perdelele fîșie misterios și inima poetului se umple de o grózâ nesimțită până acum:

„Vre-un óspe stă acolo, ce vrea sĕ intre 'n l'untr
Un óspe, cere scutu-mî, un óspe stă la ușa-mî,
Acela va fi"......

Și îndată se deșteptă din letargia spaimei, și rĕspunde: „Vĕ cer iertare

nu ducem lipsă și intendatura dispune încă de 40,000 vite, carĭ însĕ nu se vor tăia de-ocamdată. Trupele îșĭ cumpĕră carne din orașe. In Omsk intendatura a cumpĕrat o fórte mare cantitate dn carne înghețată, ér în Nicolajew fórte mult pesce.

Armatei îi mai stau la disposiție 300,000 pudĭ unt de Siberia, 100,000 pudĭ legume uscate și 200,000 pudĭ varză înăcrită. Bolnavii primesc urez și ceaiŭ. 300,000 pudĭ zahar, ce l'au dăruit comercianțiĭ rușĭ, e deja pe drum.

Transportul de cereale se face fără nicĭ o piedecă. In magaziile din Charbin se află 400,000 pudĭ cereale. Intendența crede, că armata e provĕdută pe timp de un an cu cerealele necesare, însĕ din precauțiune s'au adunat încă 1 milion de pudĭ cereale, carĭ se vor transporta de la Blagovescensk la Charbin. Făina se transpórtă din Rusia. Rachiu se aduce cu vagónele, sĕ distribue însĕ trupelor numai la ordinul comandanților de corp. Soldații sunt bine provĕduțĭ cu haine de iérnă.

SCIRILE DILEI.

— 10 (23) Noemvrie.

Aniversarea lui Mihaiŭ Vitézul. Lunĭ d. a., diua de Sf. Mihaiŭ, a avut loc la „Ateneul“ din Bucurescĭ o frumósă festivitate, aranjată de Uniunea studenților românĭ în memoria marelui nostru erou național Mihaiŭ Vitézul. Festivitatea s'a început prin esecutarea imnului lui Mihaiŭ Vitézul de către corul societățiĭ „Hora“. A urcat apoi tribuna profesorul de univ. d-l Gr. Tocilescu rostind între aplausele celor presențĭ un avêntat discurs despre viéța și faptele acestui mare erou și domnitor. S'au declamat apoi mai multe părțĭ din piesa lui Victor Hugo „Ruy-Blas“ ér în urmă corul societățiĭ „Hora“ a esecutat numerόse cântece naționale românescĭ. Cu acésta s'a încheiat frumósa festivitate.

La mormêntul lui Mihail Eminescu. Studențiĭ din Bucurescĭ s'au dus în corpore în diua de Sf. Mihail la cimiteriul Bellu, unde au depus o frumósă cunună pe mormêntul poetului nostru Mihail Eminescu.

Principele Hohenlohe, fostul president al Bucovinei a sosit Lunĭ în Sinaia și a fost primit în audiență de către regele Carol. Principele a fost apoi reținut la dejun, la care a luat parte întréga familie regală română.

Pentru masa studenților românĭ din Brașov au întrat dela „*Unirea*“ institut de credit din Vad *cor. 20,* — ér de la d-l locotenent-colonel George *Popovicĭ* din Brașov cor. *20.* Priméscă generoșiĭ donatorĭ cele mai caldurόse mulțămite. — *Direcțiunea școlelor mediĭ gr. or. române.*

Alegere suplementară de deputat pentru „Reichsrath“. In urma chemăriĭ baronului George Wassilco in camera seniorilor, a ajuns vacant locul unui deputat în cameră. Comitetul esecutiv al marilor proprietarĭ românĭ bucovinenĭ din curia a doua a nominat într'o ședință, ce a ținut'o dilele trecute în Cernăuțĭ, de candidat pentru acel mandat pe d-l baron Dr. Alex. *Hormuzachi*, secretar la procuratura de finanțe și dep. dietal. Alegerea pentru acel mandat de deputat va avé loc mâne, Joi în 24 Nov. și după cum suntem informațĭ, d-l baron Dr. A. Hormuzachi va fi ales unanim.

Vaporul „Principesa Maria“ plecat Marțĭ diminéța din Constantinopol, a fost surprins în mijlocul mărei Negre de furtună, cu care a luptat tótă diua și tótă nóptea spre Miercurĭ; dér în diua de Miercurĭ furtuna luând proporțiunĭ formidabile, vaporul s'a refugiat în portul Kaliacra, pe cósta bulgară. Joi, cu tóte că marea era încă fórte agitată, vaporul „Principesa Maria“ șĭ-a reluat calea și a ajuns séra la Constanța. Pe bord a fost un accident: nisce lădĭ grele cu mărfurĭ, rĕsturnate de vênt, au sdrobit piciorul unui om din echipagiŭ.

Nuntă mare. „Gazeta de Dumineca“ raportând despre nunta d-lui Simion Barbolovicĭ, fiiul venerabilului vicar al Silvániei Alimpie Barbolovicĭ, cu d-șóra Eugenia Muste, fiica parochului din Corunenĭ (Solnoc Dobâca), spune că la acea serbare familiară șĭ-au dat întêlnire numĕroșĭ fruntașĭ din părțile acelea. La „danțul miresei“ s'au adunat 120 corόne, din care sumă drăgălașa mirésă a oferit 80 corόne pentru incendiațiĭ din Câmpenĭ ér cu 40 s'a înscris membră fundatóră a „Reuniunei femeilor române din Sĕlagiu și Chioar“. Nun a fost d-l George Pop de Băsescĭ.

Bustul lui Palladi. Abia a trecut anul de când fostul ministru G. Palladi a murit subit în orașul sĕu natal, Bêrlad, în momentul când la un banchet politic rostia un discurs. Amicii politicĭ ai lui Palladi s'au grăbit a-i ridica un bust în numitul oraș, care s'a desvĕlit Lunĭ în 21 Noemvrie. La acest act erau de față miniștri: D. Sturdza, Lascar, Costinescu, Stoicescu și Ionel Brătianu. La desvĕlire a rostit un discurs Nicolae Nicorescu. După desvĕlire s'a dat un banchet la palatul administretiv, la care au participat 100 persόne. Aicĭ episcopul Hușilor a ridicat un toast pentru rege, ér ministrul președinte a ținut un discurs mai lung, în care a relevat îmbunătățirile financiare isbândite de partidul liberal în timp de 4 anĭ de când se află la putere, precum și alte îmbunătățirĭ pe terenul instrucțiunei publice etc. In sfîrșit ministrul președinte a apelat la unitatea partidului.

Sarah Bernhard în Bucurescĭ. Lunĭ séra șĭ-a început în teatrul „Edison“ din Bucurescĭ celebra tragediană Sarah Bernhard ciclul de representațiunĭ cu drama lui Al. Duma „Dama cu cameliĭ“. Diarele din Bucurescĭ sunt pline de elogiĭ la adresa tragedianei, care, deși împlinesce în curênd 60 de anĭ, a rĕmas o adevĕrată măiestră în interpretarea pasiunilor omenescĭ, păstrându-șĭ aprópe intactă comóra talentului distins de care dispune. Erĭ séra s'a dat drama lui Sardou „La sor‍ière“.

Din țéra Oltului.

Făgăraș, 20 Noemvrie.

Mult Stimate d-le Redactor! In mult prețuitul diar „Gazeta Transilvaniei“ vĕ rog a da loc următorului raport despre *alegerile municipale din comitatul Făgărașului.*

In 17 Noemvrie a. c. s'a făcut alegerea membrilor în congregațiunea comitatului nostru. Cu ocasiunea acésta alegerile pentru noi Românii au avut un *sfîrșit forte trist,* deórece dintre 70 de membrii congregaționalĭ, *din partidul național român abia au reușit învingĕtorĭ vr'o 10—12.*

Étă cei carĭ au fost aleșĭ: în cercul Vistei Nicolae *Borzea*, Ioan *Banciu* și Solomon *Făgărășan*; în cercul Recei, vicarul Iacob *Macaveiŭ* și Ioan *Dejenariu*; în cercul Tohanului Dr. Teodor *Popescu* și Moise *Brumboiŭ*; éră în cercul Veneției au fost aleșĭ: Ioan *Popiția*, Mihail *Ganea*, Teodor *Popescu*, Iacob *Popeneciŭ* și George *Halmaghi.* Meritul este al harnicului domn George Comaniciu, notar în pensiune, căcĭ de când d-sa conduce acest cerc, neam strĕin nu a ședut la masa verde a comitatului.

Cu întristare trebue sĕ constat, că Românii din Făgăraș la ast-fel de ocasiunĭ nu sunt la înălțimea lor și mai ales unii preoțĭ și învĕțătorĭ sunt aceia, carĭ dau mână de ajutor, că în congregația comitatensă sĕ fie aleșĭ strĕinĭ cu voturĭ românescĭ.

In Făgăraș sunt advocațĭ, candidațĭ de advocațĭ, medicĭ și alțĭ românĭ inteligențĭ și independențĭ, dintre carĭ abia sunt unul sĕu doi aleșĭ de membrii în adunarea comitatului.

In cercul Arpașului, Voilei, Făgărașului, Mărginenĭ, Șercaia, Șinca, nicĭ un naționalist român nu e ales. Mare rușine In cercul Voilei între alții e ales feciorul protopretorelui Hersenyi, care nicĭ o bóbă nu scie românesce și care acum îșĭ face anul de voluntar. In cercul Mărginenĭ chiar preoții au dat mână de ajutor, ca sĕ fie ales pădurariul Varnai, cel mai mare șovinist din Făgăraș.

In cele mai multe cercurĭ notarii românĭ s'au îmbulzit alegêndu-se fiesce-care pe sine, deși în adunarea generală nu li-e permis sĕ aibă altă convingere, decât aceea a ómenilor de la putere.

E de dorit ca notarii românĭ, décă țin ceva la nație, sĕ nu-șĭ pună persóna lor în candidare, ci sĕ deie loc altor bărbațĭ independențĭ, carĭ pot aduce servicii pentru națiunea nóstră.

Olteanul.

Din Franța.

Cestiunea delațiunilor nu s'a luat încă de la ordinea dilei.

Este interesantă cariera lui Vadecard, secretarul Marelui Orient, care a ajuns sĕ dicteze peste sórta a mii de ofițerĭ și generalĭ.

Acest Vadecard încă a făcut armata, servind ca subofițer la artilerie. Firesce pe acea vreme nicĭ prin vis nu-i trecea, că va ajunge vr'odată dictator și stăpânitor peste avansarea superiorilor sĕi până sus la comandanții de divisii și corpurĭ.

In viéța sa civilă Vadecard a fost băiat în prăvălie, si ca instrucție avea patru clase primare.

Neplăcându-i comerciul, a venit la Paris și amoresându-se de fiica portarului de la „Grand Orient“ a luat-o în căsĕtorie. Socrul s'a rugat la stăpânii sĕi, sĕ-i pună ginerele copist în biurourile Orientului. De rest s'a îngrijit apoi singur și în câțĭ-va anĭ, dobîndind încrederea șefilor, V. a avansat la postul de secretar general.

Diarul „Figaro“ a reluat firul destăinuirilor, începênd cu publicarea „fișelor“ aflătóre în dosarul deputatului Guyot de Villeneuve.

Tóte informațiile se refer la viéța privată a ofițerilor cu deosebire décă se duceau la biserică și la ce școlĭ îșĭ cresceau copiiĭ.

In numĕrul sosit erĭ vedem informațiile trimise lui Vadecard de către d-l Casimir-Apollinaire Vernier, venerabilul lojei „Le Val D'Amour“ din orașul Dôle și profesor la șcóla primară superióră din numitul oraș.

Étă un mic estras:

Colonelul *Delor*: Clerical militant. Merge fórte des la liturghie și e prietin cu parochul din Auxonne.

Locotenent colonelul *Parseval*: Clerical militant, mare contrar al guvernului actual. Când era în cantonament la Fauverney s'a făcut de rîs prin aceea, că a îngenunchiat când trecea o procesiune. In aceeașĭ di a dis despre Dreyfus: „Décă aș fi eu judecător, l'aș condamna fără sĕ-l ascult“.

De Crehu, comandant în reg. 10 de linie: Breton și fórte catolic. Se duce des la biserică, membru al societățiĭ S. Vincențiu de Paul. Face propagandă reacționară fórte activă.

Blandin de Chalain, căpitan. E pus pe tabloul de avansare. Roialist turbat. Fost elev al Iesuiților. Trebue supraveghiat și recomandat defavorabil la locurile superióre.

De Malvoue, colonel: Se duce la biserică. In calitatea de comandant de piață a favorisat întrarea diarelor reacționare în casina militară.

Du Mauvir de Guaye, loc.-colonel: Reacționar și clerial militant. Președintele societățiĭ S. Vinc. de Paul. Umblă pe la familiile sĕrace și împarte ajutóre. Este pus pe tabloul de avansare.

De Biré colooel: Catolic și clerical fórte, militant. Reacționar *pur sang.* Vecĭnic la biserică. Copiiĭ lui frecuentéză școla Iesuiților.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 23 Noemvrie. Contele Mihail *Eszterhazy* și Ales. *Sztaray* au eșit din partidul liberal. Contele Iuliu *Andrassg* și Coloman *Szell* șĭ-au depus mandatul.

Viena, 23 Noemvrie. Un conflict e pe cale de a isbucni între Austro-Ungaria și Serbia, care se va sfîrși, probabil, cu rechemarea actualului ministru plenipotențiar sêrb la Viena *Vuicĭ.* Causa conflictului sunt mĕsurile luate cu privire la pașapórte, precum și convenția comercială între Austro-Ungaria și Serbia. Guvernului sêrbesc i-se mai tac împutărĭ, că sprijinesce propaganda antiaustriacă în Bosnia.

Viena, 23 Noemvrie. In ședința de erĭ a „Reichsrath“-ului, deputatul *Choc* și soțĭ, au înaintat o interpelație, în care se relevă violarea de constituție sĕvîrșită de Tisza în Ungaria și guvernul e somat sĕ întrerupă negocierile vamale cu Ungaria, până când nu se vor restabili stărĭ normale în parlamentul ungar.

Tokio, 23 Noemvrie. Prin atacul contra fortului *Șungșușan* Japonesii au dobîndit succese, *fortul însĕ n'au putut sĕ-l cucerésca.*

Petersburg, 23 Noemvrie. Incercările neisbutite ale lui *Kuroki*, aveau ca țintă împresurarea aripeĭ stângĭ rusescĭ. Erĭ s'a deschis o viuă canonadă, care probabil că e începutul unei ciocnirĭ marĭ.

— Locțiitorul *Alexiew* a fost numit prin ucaz împĕrătesc în consiliul imperial și membru al consiliului de miniștri.

POSTA REDACȚIUNEI.

D. — „*Cum s'a născut iubirea*“, este foiletonul nostru și a fost reprodus numai de „Cronica“, fără indicația isvorului.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil **Traian H. Pop.**

Domnule sĕu Dómnă, pentru întârdiere, dér ațipisem, și Dv. ațĭ bătut atât de timid la ușă, în cât stăteam la îndoială: óre nu halucinez“.

Ș'atuncĭ privind în întuneric, se înfiorà. Numele iubitei sale „Lenore“ îi rĕsunà în suflet. De pe buze îi sbóră numele acesta dulce...

Reîntorcêndu-se în camerĕ, sufletul lui e aprins. Și ciocănitul sună tot mai tare. „Ei, o fi cineva la feréstră“. Vrea sĕ-șĭ potolésca lupta cumplită în inimă. Deschide oblónele și étă... un corb bĕtrân sbóră pe statuia lui Pallas, și „nevermore“. — Corbul prin gravitatea lui e ridicol. — Poetul zîmbesce și-l întrébă: de unde a venit? — Corbul rĕspunde: *nevermore.* — Poietul se miră mult audind pasĕrea rostind limpede acest cuvênt... Er corbul la tóte întrebările visătorului rĕspunde cu tainicul *nevermore.* — Și rĕsunetul acestui glas de pasĕre se 'nfige în inima amoresatului ca o săgétă. — Acest cuvênt neînsemnat, înaintea poietului cresce și devine un colos, care-l amenință cu strivire.

Și tóte încercările lui de a scóte din pasĕre un alt cuvênt e zadarnic. Corbul îi rĕspunde mereu „*nevermore*“. — Atuncĭ în culmea desperăriĭ amoresatul esclamă:

„Be that word our sign of parting, bird
[or fiend!“ I shrieked, upstarting
„Get thee black into the tempest and the
[Night's Plutonian shore!
„Leave mo black plume as a token of
[that lie thy soul hath spoken!
„Leave my loneliness umbroken! — quit
[the bust above my door!
„Take thy beak from out my heart, and
[take thy form from off my door!“

Quoth the Raven, „Nevermore“[5])
(Strofa 17.)

[5]) „Acésta vorbă fie semnul tĕu de plecare, pasĕre orĭ inamic!“ strigaiŭ îngrozit. — Sbóră înapoi în vifor, și la țĕrmuriĭ nopțiĭ plutoniane! Nu-mĭ lăsa nicĭ o pénă négră, sĕ-mĭ spună, că mi-a turburat odihna mincinósa ta limbă — părăsesce bustul, scóte-țĭ ciocul din inimă-mĭ și ia-țĭ forma lăsând ușa mea! Corbul dise „nevermore“.

In aceste rêndurĭ, în carĭ se oglindesc tóte calitățile ce le are o lucrare trainică, se avêntă sufletul poetului spre țărĭ necunoscute, spre lumĭ închipuite. In aceste rêndurĭ se sbuciumă un „*suflet sĕlbatic*“; ale cărui dorurĭ nu se pot înlănțuì cu lanțurile realitățiĭ.

Și pasĕrea nu rĕspunde. — Stă nemișcată pe statuă, fără sĕ clipéscă măcar. Umbra ei se lungesce pe dușumele ca o vecĭnică taină... și inima poetului nu mai póte sĕ se ridice...

Cu aceste se finesce poema. — Cu aceste se opresce fantasia lui Poe, vărsată în cadența a 108 rêndurĭ...

Cetitorul mișcat adênc va simți lung timp acest farmec bizar, ce-l produce cetirea „Corbului“. Și acel „nevermore“ îi va produce ilusiunĭ, îl va impresiona ca simfonia IX a lui Bethoven, ale cărei melodiĭ nu pot fi mai duiόse ca glasul cuvêntului „nevermore“.

Emil Isac.

Brassóvármegye alispánjától.

Sz. 10626—1904.

Pályázati hirdetmény.

Krummel Reinhard Brassó városi III. oszt. iroda tisztnek Szászmagyaros község jegyzőjévé történt megválasztása folytán megüresedett III. oszt. városi irodatiszti állásra az alább felsorolt feltételek mellett ezennel pályázatot nyitok és felhivom, mindazokat, kik ezen állásra pályáznak, miszerint kellően felszerelt kérvényüket legkésőbben 1904. évi **deczember hó 7-ig** adják be hozzám, mert elkésetten, vagy kellően fel nem szerelt pályázati kérések figyelembe nem vehetők.

Az állás javadalmazása áll:

évi 1200 korona törzsfizetésből, 300 korona lakpénzből és ötször öt évenként ismétlődő 100 korona korpótlékból.

Pályázók igazolni kötelesek:

1) Életkorukat (keresztlevéllel); 2) fedhetlen előéletüket (hatósági bizonyitvánnyal); 3) Iskolai képzetségüket; 4) hogy a katonai kötelezettségnek eleget tettek, vagy hogy az alól felmentettek; 5) eddigi alkalmaztatásukat; 6) a mennyiben nem allanak már a város szolgálatában, a magyar, német és román nyelv ismeretét szóban és irásban.

Megjegyzem, hogy a városi szervezeti szabályrendelet 111. §-sa értelmében a városi irodatisztnek nincs megengedve ipart folytatni, üzleti vállalatnál bel- vagy kültagként részt venni, továbbá minden olyan mellék foglalkozást folytatni, mely által szerződésszerü függőségü viszonyba jön egyesekkel vagy testületekkel szemben.

Brassó, 1904 évi nov. hó 18.

Dr. Jekel,
alispán.

1—1,1569.

Cursul pieței Brașov.

Din 23 Noemvrie n. 1904

	Cump.		Vênd.
Bancnote rom. Cump.	18.68	Vênd.	18.74
Argint român.	„ 18.60	„	18.70
Napoleond'orĭ.	„ 19.05	„	19.10
Galbenĭ	„ 11.20	„	11.30
Ruble Rusescĭ	„ 2.53	„	2.54
Mărcĭ germane	„ 117.20	„	117.40
Lire turcescĭ	„ 21.50	„	21.60
Scris. fonc. Albina 5%	101.—	„	102.—

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Noemvrie n. 1904.

Renta ung. de aur 4%	118.95
Renta de corône ung. 4%	98 15
Impr. căil. fer. ung. în aur 3½%	88.90
Impr. căil. fer. ung. în argint 4%	97.95
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.50
Impr. ung. cu premii	207.—
Losurĭ pentru reg. Tisei și Seghedin	162.—
Renta de hârtie austr.	100.05
Renta de argint austr.	99.95
Renta de aur austr.	120.—
Renta de corône austr. 4%	100.15
Bonurĭ rurale ungare 3½%	91.35
Losurĭ din 1860.	156.—
Acțiĭ de-ale Băncei austro-ungară	16.28
Acțiĭ de-ale Băncei ung. de credit	796.50
Acțiĭ de-ale Băncei austr. de credit	674.75
Napoleondorĭ	19.08
Mărcĭ imperiale germane	117 60
London vista	239.42½
Paris vista	95.20
Note italiene	95.20

Abonamente la „Gazeta Transilvaniei“

se pot face orĭ și când pe timp mai indelungat seu lunare.